

Vaše Excelencie, Dámy a Páni, vážení Hostia.

Revolúcia, ktorá vypukla dňa 15. marca 1848 bola následkom uvedomenia si toho, čo už dlhé roky dozrievalo: musíme stáť za svojou pravdou, pretože našu situáciu sme schopní zmeniť iba my a nikto iný.

Myšlienky Istvána Széchenyiho, vyslovené tu na bratislavskom sneme už odzrkadľovali presvedčenie, že pretvorenie a reformovanie Maďarska je možné a po odstránení dovtedajších zlovykov môže byť presmerované na nové cesty. Bol presvedčený o tom, že svoj podiel na spoločných bremenách musí znášať každý podľa vlastných síl a toto presvedčenie sa zmenilo na nádejné presvedčenie celého národa o krajšom a lepšom Maďarsku. Odvážnym reformám a zákonom otvárajúcim cestu k obrode dôverovali milióny. Marcovú mládež nadchla viera a vôľa miliónov, ich predstavitelia však namiesto vlastnej rebelantskej vášne vznietili revolúciu ako vôľu celej krajiny.

Preto je dnešný deň v prvom rade sviatkom ich odvahy.

Áno, dnes sme sa zišli osláviť majestátny príklad 15. marca 1848. Pamiatku toho dňa, ktorého vieru, nádej a zmysel jeho udalostí dodávala a živila sila nádeje spolupatričnosti. Bez násilia a nenávisti, pod záštitou jediného riadka Kölcseyho verša, povýšeného na vznešené heslo: „Vlast predovšetkým”.

Zároveň však nikdy nemôžeme zabudnúť na to, že táto vlasť bola spoločnou vlasťou všetkých tu žijúcich vtedajších národov a národností. Revolučné heslá a zámery boli formulované nie so zámerom vylúčenia niekoho, ale boli skoncipované s rovnakou platnosťou pre každého. Rovnako aj občianska premena vytýčená ako cieľ sa musela stať spoločným úžitkom každého národa. Zo spoločenského stavu prinášajúceho slobodu, nezávislosť, mier a porozumenie nebolo možné

vyobcovať národy a národnosti práve preto, že ak by k tomu došlo, už na začiatku by stratili svoju dôveryhodnosť aj tie najšľachetnejšie úmysly a najsvätejšie heslá.

Túto pravdu garantovali také osobnosti, ako veľký duch doby Sándor Petőfi, ktorého básne o slobode celého sveta neboli iba kozmopolitickými ilúziami, ale nosili v sebe zárodoky slobody národností, národov, jazykov a kultúr. Pretože Sándor Petőfi a jeho spoločníci slobodu nechceli vyvlastniť, ale ju rozšíriť. Zmena vtedajšieho režimu pre nich neznamenalala obchodnú činnosť, ale morálnu úlohu, odvážne odhodlanie, vlasteneckú angažovanosť, ktoré zhodnovali pečaťou svojho života.

V znamení spolupatričnosti musíme spomínať aj na tých skoro štyridsaťtisíc slovenských honvédov, ktorí boli hrdinami revolúcie rovnako ako všetci ostatní ich spolubojovníci. Historici konšatovali, že Slováci v pomere k počtu obyvateľstva krajiny poskytl väčší počet honvédov ako Maďari a prápory, v ktorých bojovali patrili medzi najlepšie jednotky povstania.

Po dramatickom boji trvajúcom poldruha roka prevaha záujmového zoskupenia rakúskeho cisára, ruského cára a pruského kráľa v rámci Svätej ligy síce prinútila k zloženiu zbraní revolučné sily Maďarov, Slovákov, Poliakov, Nemcov a iných národov spojené počas povstania, no v našej duši žiadne násilie nemôže zatemniť slávne kapitoly histórie spoločného boja za slobodu.

Veď výzvy našej doby aj dnes privádzajú k súdržnosti slovenský a maďarský národ pri zachovaní ich identity a národných hodnôt. Migračná kríza je skúškou pre celú Európsku úniu, ale nemôžeme zabúdať ani na ukrajinsko-ruský konflikt ešte stále prítomný pri našich východných hraniciach, ale ani na otázky energetickej bezpečnosti a terorizmu, o ktorých intenzívne rokujeme. Okrem spoločných zahraničnopolitických

snáh posilnených spoluprácou v rámci V4 musím vyzdvihnúť aj súhrnný systém mimoriadne úzkych a prospešných ekonomických vzťahov medzi Maďarskom a Slovensku republikou. K ekonomickej prosperite je nevyhnutná existencia a rozvoj primeranej infraštruktúry. V záujme toho s využitím pomoci zdrojov Európskej únie budeme naďalej pokračovať v rozvoji začatom v uplynulom období, v rámci ktorého jedným z najväčších projektov v nasledujúcich rokoch bude výstavba nového mosta cez Dunaj pri Komárne.

Vážené Dámy a vážení Páni!

Prajem si, aby skutky národností, ktoré povstali za slobodu v 1848/49, slávna spomienka tej doby a príklad hrdinov nám napomáhali k uvedomeniu si opodstatnenosti existencie maďarsko-slovenského osudového spoločenstva a k jeho uplatneniu v európskej praxi, aby nás spoločná minulosť neposilňovala iba v našich spomienkach, ale dodávala nádej aj k našim súčasným spoločným snahám.

Ďakujem Vám za pozornosť!